ט) ס"ח: בהדיח, י) בס"ח: וד', כ) נ"ח בס"י נוסף: דלי דלות נמי

קו: תו' ד"ה כבש, מ) ל"ל בקרבן,

וד מט"ו. ל) ע' במסכת

כם יו מפוזרין. כלומר שפסקו לה שבעה ימי טומאה דוכר לימי טוהר דנקבה וליחיב לה שבעה אחריני לאחר שמונים ללידה הראשונה ח"ל רכם בסנם וחדמים כבם כן שנה מכלל דאיל כן ד' שנים, ג) [לעיל ה], ד) רש"ק מ"ו, ס) רש"ק מ"ו, ו) [מכאן שייך עוד לע"א], ו) [כנגד. רש"ש], ס) ע"כ שייך לע"א, יום: יח ל' דוכר מפוזרין. כגון יולדת תאומים וילדה יהו שני בתוך ל'

דוכר ראשון יכול יתנו לה שבעה לבד מ' ללידה הראשונה כגון" ז' ימי

טומאה דשני דהשתא הוו ל' מפחרין שהרי הפסיקו ימי טומאה בינתיים שלא עלו למנין: מי אים להו ח׳ מפוזרין הא לולד שני מנו. וכיון לח דבראשון זכר ליכא לאוקומי כדאוקמא ליה דימי טוהר דראשון משכי לבתר ימי טוהר דשני: אלא לאו כ׳ יהודה היא. דמונה לראשון כיו וקאמר דרלופין יהבינן לה אלחא חשני הוא דחני לקו וש"מ חומרא אים ליה קולא לים ליה. להאריך ימי טוהר דראשון יש שהשלימו לז׳ ימי טומאה והדר אחרים כנגד ז' מותיב ימי טוהר לשני דקולא יתירא היא: ששת ימים כו'. כגון הפילה לאחר ס"ג דטוהר דנקבה שהן ע"ו ללידתה והיה לה למנות עוד ג' ימים והפילה ונטמאו יכול יתנו לה ג' אחרים כנגד ג' אלה דנטמאו דנהוו ו' ש מפוזרים דהכא לא כמיב יום אלא מים דמשמע אפילו מפוזרין: מי אים להו מפוזריו לחו הא לולד שני מנו. וימי ולד שני זה מושכין ימים רבים אחר פ׳ של נקבה ראשונה ומפוזרין לא משכחת לה אלא לאו ר' יהודה היא כו': בותבר' שמיעם הקול. ושמעה קול אלה: וטומאם מקדש. בשוגג ובטוי שפתים כולהו כתיבי ש בהדדי בפרשת ויקרא [ה] גבי קרבן עולה ויורד דהא קרא דאו נפש כי תגע בכל דבר טמא וגו' ושסן בטומאת מקדש וקדשיו משתעי כדמפרש בפרק קמא לשבועות (דף ו.): גבו' עשירות כשבה או שעירה. דלות תורים ובני יונה. דלי דלות עשירית החיפה: שמיעת ההול ובעוי שפתים וטומחת מהדש והדשיו. מפרש בויהרח שמביאים בדלות ובדלי דלות: יש מהם מביחין כו'. מפרש לקמן: יולדם. בעשירות כבש לעולה ובן יונה או תור לחטאת: ובדלות שתי תורים דהיינו פרידה דעוף תחת כבש: עשירית החיפה

מחת שני פרידין. דהיינו אחת תחת

שתים: הרי עלי בסלע. בקרבן הנקח

בסלע:(מדבכל התורה כולה קרי לכבש בן שנה מכלל דאיל בן שתי שנים): מדכתב רחמנה. גבי אשם מעילות בויקרא [ה] איל בכסף שקלים דהיינו שתי סלעים : ברבעשים. קן ברובע דינר דהיינו בדמייתי שתי פרידים בדלות ברובע דינר חחת כבש הנקח בסלע היינו חד מט"ז בסלע לפ שהוא ד' דינרים ורובעי דינר היינו י"ו רבעים: ברובע דינר יש מ"ח פרוטות כדאמרינן בפ"ק דקדושין ודף יב.) שש מעה כסף דינר ומעה שתי פונדיון ופונדיון ב' איסרין ואיסר ב' מסמסות מסמס ב' קונטרק וקונטרק ב' פרוטות דהיינו ל"ב פרוטות למעה ולמעה וחלי שהוא רובע דינר הוו מ"ח פרוטות וכיון דאמרת דלי דלות דהיינו עשירית האיפה בעי מהוי חד מי"ו בדלות אשתכת דעשירית האיפה הוי ג' פרוטות דהיינו חד מי"ו של מ"ח: **סנא מיולדם יליף.** דלות יליף מיולדת דמתיא פרידה הנקחת בשמינית של דינר תחת כבש הנקח בסלע דהיינו חד מל"ב בכבש והוא כ"ד פרוטות: ועד ש לאן דלי דלום כמה הוי חד מט"ז בדלום. דנהי דילפת דדלות חד מל"ב מיולדת אבל דלי דלות דלא משכחת ביולדת בע"כ מכבש ואיל ילפת לה כדדרשיטן לה לעיל דלא משכחת דלי דלות אלא בשמיעת הקול ובבטוי שפתים ובמטמא מקדש וקדשיו וע"כ דלי דלות מדלות דידהו מילף וכי היכי דדלות דידהו שתי פרידין תחת הכבש דהיינו חד מי"וי) בדלות ונהי דאשכחת בדלות בעלמא כגון ביולדת שהיא פרידה אחת שמינית של דינר דהיינו כ"ד פרוטות וכי מייתי דלי דלות חד מי"ו הוי פרוטה ופלגא: **כולה מיולדת** יניף. ואט"ג דאין בה דלי דלות יליף מהתם דכי היכי דאשכחן בה דלות אחד מל"ב דעשירות דלי דלות נמי הוה חד מל"ב דדלות ודלות דיולדת הכי הוו כ"ד פרוטות ודלי דלות פרוטה נכי רבעא דהיינו חד מל"ב: בותבי" כל חטאת יחיד נקבה היא דהיינו כשבה או שעירה: שוין במכום ובקרבן. אם מזידין שניהן לוקין כדקיי"ל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם וגו' [במדבר ה] השוה הכתוב אשה לאיש לכל העונשין [ב"ק טו.] ואם שוגגין שניהם מביאין קרבן דבתרווייהו כתיב כרת במויד דכתיב ונכרתו הנפשות העושות ויקרא יהן וכל שודונו כרת שגגתו חטאת: ובשפחה כוי. שהאשה לוקה והאיש באשם כדמפרש בגמ' ויא.ן: כל העריות כולן עשה בהן מערה כגומר. במסכת יבמות בפרק הבא על יבמתו (דף נג:):

תוספות שופאת מקרש וקרשיו, הכא מני להו בחדא ובפ"ק מני להו בחרמי דהמם בכרמ הוו חרי דכמיב כרת בכל חד וחד אבל הכא בקרבן דכמיב חרווייהו מ) בכרת אחד: בוכלל רבבש בן שנתו בהציע. היינו מדרבנן דמן החורה אחרי בכל דוכתא חטאת בת דנקא ועוד אחר רבי בשמצאה בסף שנתה יביאה בקלע אבל משמיני והלאה דמא בן מ' אפי' בדנקא יביא: עשירית האיפה בפרושה. אינו כשיעור שער בינוני החכר בכל התלמוד ד' סאין בקלע דהוא איפה בג' דינר ושש מעה כסף דינר הרי יגיע עשירית האיפה יתר ממעה וחלי:

הכל בעשירות: ד' יהודה אומר עד שיביא אשמו דסבר הכל הולך אחר אשם: מכפרו. היינו חטאת: מכשירו בקדשים. היינו אשם: גורם לו טהרה. ציפרין כדכתיב ולקח

מבלל סרכבש בן שנה בסלע. וקשה שהרי לה אומר בחטאת בת דנקא

ימצורע מביא בדלות ז ישמיעת הקול ובמוי שפתים ומומאת מקדש וקדשיו

מביאין בדלות ודלי דלות תניא אידך יש מביא אחד תחת אחד יש מביא שנים תחת שנים יש מביא שנים תחת אחד יש מביא אחד תחת שנים מכאן אתה למד

לעשירית האיפה בפרומה: יולדת מביאה אחת תחת אחת פרידה אחת ועוף תחת

כבש מצורע שתי פרידין תחת שני כבשים שמיעת הקול ובמוי שפתים ומומאת מקדש וקדשיו מביאין ב' פרידין תחת כבשה אחת ומביאין בדלי דלות עשירית

כבש ממאי מראמר רחמנא יאיל אשם בכסף שקלים י מכלל ירכבש בן שנה

בסלע מדכתיב בכבש בן שנתו יש ותנן שעמדו קינין בו ביום ברבעתים ומדחם

רחמנא עליה דדלות למיהוי חד משית עשר בעשירות חם רחמנא עליה דדלי דלות

למיהוי חד משית עשר בדלות א"כ דלות כמה הויא ריבעא וכמה פריםי בריבעא

ארבעים ותמניא פריטי חד משית עשר (6) ים כמה הוי דדלות תלתא פריטי (דקתני)

[וקתני] מכאן אתה למד לעשירית האיפה בפרומה אמאי פרומה האמרת עשירית

האיפה דלי דלות הוא ואמרת חד משית סרי דדלות הוא ® דחשבינן דג' פרימי

הויין תנא מיולדת יליף דמתיא פרידה אחת תחת כבש דהוי חד מתלתין ותרין דכבש ועד יז כאן דלי דלות כמה הוי חד משית עשר בדלות 🌣 דמהיכא יליף

מכבש ואיל עד יים כאן פרומה ופלגא הוי אמר יים רבא כולה מילתא מיולדת יליף

וה"ק מדחם רחמנא עליה דדלות למיהוי חד מתלתין ותרין בעשירות ומאי היא

יולדת יי הכי חם רחמנא עליה דדלי דלות למיהוי חד מן תלתין ותרין בדלות א"ה

י (נכי) ריבעא דפרומה הוי י₪ ה"נ אלא דלאו אורח ארעא לאיתויי פחות מפרומה

למקום ש: מתני׳ מה בין שפחה ס לבין כל העריות שלא שוותה להן לא בעונש ולא

בקרבן יו שכל העריות בחמאת יושפחה באשם כל העריות ס בנקבה ושפחה

"בזכר כל העריות) אחד האיש ואחד האשה שוין במכות ובקרבן ובשפחה לא

השוה לא האיש לאשה במכות ולא ייו השוה אשה לאיש בקרבן כל העריות ייעשה

בהן את המערה כגומר יוחייב על כל ביאה וביאה זו חומר החמיר בשפחה

בפרק איזהו מקומן (זכמים דף מת.) וגם אמרינן לקמן (דף מ.) מפני מה לא נתנה חורה (י) שיעור לה) קצבה למחוסרי כפרה שמא יוזלו טלאים ואין להם כפרה וי"ל הא דקאמר כבש בסלע רגילות הוא

שקונהו בסלע למלוה מן המובחר אבל בפחות סגי אבל אשם לריך כסף שקלים דמדאורייתא הוא אבל חטאת דאורייתא אין לה שיעור רק מדרבנן לכך מלוה לכתחלה בסלע ובפחות סגי עד דנהא אבל פחות מדנקא מיקרי עבריינא ומכל מקום אם הוזלו והם שמנים בפחות מדנקה מתכפר בהם ובחשמות אפילו לוו הם שמנים וטובים (ה) בפחות מכסף שקלים שהוזלו אינו מתכפר משום דכתיב כסף שקלים:

מפוזרין יו הא אמרי רבנן לולד שני מניא אלא לאו ר' יהודה היא וש"מ חומרא אית ליה קולא לית ליה ועוד אמר רב אשי ₪ ת"ש יוששת ימים מיכול בין רצופין ובין מפוזרין ת"ל ששים מה ששים כולן רצופין יו אף ששה כולן רצופין מני אלימא רבגן מי אית להו לרבגן מפוזרין סהאמרי רבגן לולד שני מניא זו אלא לאו רבי יהודה היא וש"מ חומרא אית ליה קולא לית ליה ש"מ: מתני' שאלו מביאין קרבן עולה ויורד על שמיעת קול ועל במוי שפתים ועל מומאת מקדש וקדשיו והיולדת ₪ והמצורע: גב" תנו רבנן ₪ יש מביא בדלות ועשירות ויש מביא בדלות ייוש מביא בדלי דלות ייולדת מביאה בדלות ועשירות

תורה אור השלם וְאם נְקַבָּה תַלֵּד וְשְמָאָה שְׁבֻעִים בְּנַדְּתָה וְשׁשִׁים יוֹם וְשַשֶׁת יְמִים תַּשֹׁב על דְמֵי שבעים לנדתה וששים זום וששת משב על דמי ניקברי ביר ביר בקשת משל מעל וחטאה בקשנה מקושי זי והביא את בשנול ויי, איל המשל ליי איל המים כון האמן בעול וליי, איל המים כון האמן בעול היי איל המים בון האמן הקדש לאשם: זיקרה הטו הקדש לאשם: ביר מיני נורו הקמים הראשנים יפלוכי טמא נורו: במדבר ו יב

הגהות הב"ח

(מ) גמי חד משיח עשר דדלות כמה היי מלמת פריטי וקתני: (ב) שם החשבינן דג' פריטי היין: (ג) שם משח עשר כלות כי היכו דיליף מכנט ואלי. (ד) תום' ד"ה מכלל וכי לת מנה מודה קלנה כ"א" משוח שיעור נמחק: (ה) בא"ד שמנים וטובים כשהוזלו בפחות:

מוסף רש"י

ברבעתים. ב' קינין בשני רביעית דינר כסף, ל"א רבעתים לשון חלי הוא (לעיד ח.).

שימה מקובצת

ה ימי טומאה דשני ה . ששים יום מה ס׳ רצופין אף ששה רצופין וימי טומאה דשני הם הם עולין [לימי טהרה] דראשון. גיליון: ז'ן עי׳ בחדושין: סן מפוזרין הא רבנן לולד: ז'ן עי׳ בחדושין: זן והמצורע. דה' חובות הן הזב והזבה ונזיר טמא מביאים קן אחת חטאת ואחת עולה בקביעות בין עשיר בין עני עולה בקביעות בין עשיר בין עני
ואלו המשה דמתני בדלות אבל
בעשירות מביאין מהכה ולא עון
חרץ מן היולדת דמביאה אפילו
בעשירות בהמה ועון כאחד
העשירות דתנן בקינין החובה אחד
העיו הדת בקינין החובה אחד
העיו אחד עולה. כך פי שם
והיינו ליה זיל וכן הראב"ד
מאר ואחד עולה. כך פי שם
והתוס", מן ת"ר, סיא תיר יש
בלדת העשירות ויש מביא
ובטוי מביאון בדלי דלות ת"ר יש
בדלות ועשירות ושימעת הקול
בדלות ויש מביא
ובטוי מביאון בדלי דלות ה"ר יש
בדלות ויש מביא
דלות ובדלית ובדלית ובדלית ובדלית ובדלית
שמיעה הקול ובטוי מראה מצורע מביאין
בדלות וולדת מביאה בדלות ובדלי
שמיעה הקול ובטוי בדלות ובדלי שמיעת הקול ובטוי בדלות ובדלי דלות. כן נמצא בקצת ספרים ישנים שתי הברייתות יחד ועיין . שתי הברייתות יחד ועיין הרגמ״ה: ע] בדלות ובדלי תיבות ויש מביא נמחק: י] בדלות

ועשירות שמיעת: אז עי׳ בחדושין: יכן שנתו איל בן שתים ותנן: יכן עשר דדלות כמה הוי תלתא פריטי וקתני מכאן: ידן כען דלי אות א׳

לג א מיי פ"י מהלכות שגגות הל' א:

הכי ח: לד ב מיי שם הלי ב: לה ג מיי שם הלי ג: לו ד מיי שם הלי ד: לו ד מיי שם הלי ד: לו ה מיי פט"ו מהלי מעה"ק

הלכה יב: לח ו מיי׳ פ״א מהל׳ שגגות הל׳ ד ופ"א מהל' איסורי ביאה סלכה א:

הנכה מ. למ ז מיי' פ"ט מהלכות שגגות הל' א:

הלי א: מ ח מיי פיא מהלי מעה"ק הלכה טו: מא ט מיי פיא מהלי איפורי ביאה הלי י: מב י מיי פ"ד מהלי שגגות הלכה א:

רבינו גרשום

בינו גרשום

מון שאין קרבן תקבלו גרים:
צריך שיפריש רובע. דינר לצורך
קינו שאם יכנה בהמיק יביא
לאחר: וביטלה מפני התקלה.
גודה שמא יהנה מאותן מעות
והיה בא לדי מעילה: גר תושב.
שקבל עליו שלא לעבוד נבודת
מצוה: כישראל לעבוד נבודת
מצוה: כישראל בחולו של מועד.
אינו עישה כל מלאכה בשבה
אינו עישה כל מלאכה בשבה
אינו עישה כל מלאכה בשבה
בדב האבד: כישראל ביום טוב.
אינו עישה לא או מו כווב. האיפה תחת שתי פרידין קתני מכאן אתה למד לעשירית האיפה שהיא בפרומה מגלן דת"ר האומר הרי עלי בסלע למזבח מביא כבש שאין דבר קרב בסלע אלא מכשירי אוכל נפש בלבד: באיל האשם. לפני ה' על חטאתו אשר חטא. מלמד מדכתיב ב' פעמים חטאתו חטאתו וכתיב ונסלח לו מחטאתו אשר חטא תרי זימני לעשות שוגג כמזיד לקרבן: דכתיב ויאמר ה' פתאום. שבעל כרחם היה הדיבור עמהם: (ופתאום) [ופתיים] עברו ונענשו. האי (פתאום) [פתיים] עביד ליה כמו פתאום מדכתיב ונענשו אלמא דמזיד הוה: כתיב [פתי] יאמין לכל דבר. ואינו מבין העיקר אלמא דשוגג הוא ואפי׳ העיקר אלמא דשונג הוא ואפי הכי חייב יותנא פאחום כמו הכי חייב יותנא פאחום כמו במביאן קרבן עולה ויותר כתיב בחו נעלם וכאן לא מריב. והא אשה שכת זרע והיא שמחה אשה שכת זרע והיא שמחה במידי כתי. מדכתים בקרתם הוא וכתי בולכתים בקרת הוא וכתי בולכת שלא בא אומיר לעשות מידי לקרבן שונג איבעי הוא וכתי בולכת אלמא רשני לשלות מידי לקרבן שונג איבעי שלא ידע שהתורה אסון: ומאי שלא ידע שהתורה אסון: ומאי אחת דאינו מביא אלא קרבן אחר ביתנן והבא על השפחה . , אחד כדתגן והבא על השפחה ביאות הרבה: ואל אשה לחלק. . זכא נמי האי שפחה דכתב לחלק . כתיב דהא מצי למיכתב ואיש אשר ישכב את אשה שכבת זרע: ל)ונזיר שנטמא טומאות הרבה. מאן תנא ר' יוסי בר' יהודה היא כולה הא שמעתא דנזיר מאן תאר יו לי בו" יותוו.
בימין לה הא שמעתא דנויר פשריקין קמא, הביא בימין, כשנרפא מצרעתו ולא הספיק להביא חטאתו עד שחזור עותנע וחזור נורפא והביא שימרו נתתנע וחזור נורפא והביא שמאת ותנעע שלא על והרש אורים וחטאת על הביא שלא עד שיביא חטאתו עמהן: רי לבע עלא על ול הראשונות עד שיביא אשמה. עד שיביא אשמה, אלא קרבן אחד. על נענים עמהן; הוא אמרת אינו מביא אלא קרבן אחד. על נענים לחכרא והכין קתני לאך בעריו בישרות לא מיקפע על על עד הכי קאמר ולאקבוער עני המער מור בעייות בעשירות לא מיקפע עד עני המער מור בעניות העשרות לא מיקפע עד עני הביא חטאתו בעניות העשרות לא מיקפע עד עני הביא חטאתו בעניות אער. עני והביא חטאתו בעניות אע״ג דקודם שהביא אשמו וציפרין נתעשר הכל הולך אחר חטאת ויביא הכל בעניות: או אם והעני ימתין עד שיעשיר ויביא